

Óli Jacobsen
olijacobsen@olivant.fo

Agnas og John Effersøe saman við teirra børnum

Oliver Effersøe, mest sambandski av sambandsmonnum

Arbejde udførtes af Byens Damer. Æresporten rejstes. Flagstangen blev malet og sat op, man lod sine Huse og Stakitter reparere og male. Nogle bemærkede, at det var godt at Kongen kom, for saa blev Byen endelig en gang fikset op. Alle havde travlt med Madlavning og Bagning i anledning af de Gæster som ventedes til Thorshavn i Kongedagene. Desværre blev Vejret den Formiddag Kongeskibene ankom saa grufuldt som tænkes kan, Storm, Regn og mudret Føre, der ødelagde Modtagelsen og Festlighederne for en stor Del.

Hetta var ein rættilig kongavitjan, sum eisini skuldi vera til Íslands og Grønlands. Skráin var tann, at kongshjúnini saman við prinsunum Frederik og Knud fóru úr Keypmannahavn 17. Juni við Valkyrien í fylgi við Hejmdal.

Mánadagin 20. kom kongaskipið til Tvøroyri, har vitjað varð í kirkjununi og sjúkrahúsinum.

Tann 21. kom kongaskipið til Havnar við teirri móttøku, sum hoyrdu til eina kongavitjan. Býráðið bjóðaði døgurða í realskúlanum.

Tann 22. legði kongur grundsteinin til Dr. Alexandrines Hospital, sum var liðugt í 1924.

Tann 23. var farið til Klaksvíkar og síðan helt leiðin fram til Íslands,

hagar komið varð tann 26. Kongur var í Íslandi heilt fram til 5. Juli, tá leiðin helt fram til Grønlands, hagar komið varð 10. juli. Ferðast var í Grønlandi fram til 17. juli, tá ið leiðin gekk heim aftur. Á leiðini heim varð lagt at í Føroyum.

Fekk heilsað uppá drotningina

Sigrid greiðir frá:

Selve Kongebesøget, der har staaet refererei i alle Aviser, vil jeg ikke omtale her, blot bemærke, at jeg ved Damekaffen var saa heldig af Amtmanden at blive præsenteret for Hds. Majestæt Dronningen, men hvem jeg havde den Ære at konversere. Jeg blev saamænd i Præsentationsøjeblikket saa befippet, at jeg nær havde glemt at neje, men jeg huskede det dog heldigvis og gjorde min bedste Kompliment.

Senere blev jeg og min Far klempt op i en Krog i det lille overfyldte Værelse. Det var Meningen, at alle Fstedeltagerne skulle defilere forbi Kongeparret og muligvis give dem Haanden, men da Værelset kun havde én Dør, blev det hurtigt propfyldt, saa man hverken kunne komme ud eller ind og man gjorde bedst ved at forholde sig roligt afventende i et hjørne af Værelset.

Hans Kgl. Højhed Kronprinsen havde i Trængslen mistet sin Kadetuniformshue og kom just hen til Adjutanten, som vi talte med, for at spørge efter den. Om Huen blev fundet ved jeg ikke.

Begge Aftener var der Bal i Klubben, hvori kun Personer med særlig udstedte Adgangskort kunne deltage. Ved disse fornøjelige Baller

dansede vi til Kl. 5 om Morgen. Den sidste Morgen samledes en del af os Unge for i det klare sollyse Vejrtid at spadserere ud til Skansen. Der satte vi os i det dugvaade Græs og blev af Kavalererne trakteret med Konfekt og henkogt Frugt. Saa sang vi, holdt Taler og raabte hurra og gik til sidst hjemad i løftet Stemning, de fleste for at gaa i Seng men nogle for kort efter at møde til deres daglige Gerning.

Havnin hevði fingið elverk

Selve Thorshavn er en By med godt 2.000 Indbyggere. I den bor de øverste Embedsmænd som Amtmand, Sørenskriver, Landfoged og Fysikus. Omtrent midt i Byen ligger Lagtingshuset, hvor Tingets 22 Medlemmer forhandler om Øernes Anliggender fra Olajdag d. 29. Juli til omkring 15. September. Der udkæmpes mangan en Ordstrid mellem de to politiske Partier, Selvstyre- og Sambandspartiet. Deres politiske standpunkt fremgår ret tydeligt af Partiernes Navne.

Embedsmandsboligerne er flotte bygninger af Sten eller Træ, der knejser i den bakkede By. Realskolen danner med sin Overlærerbolig et helt kompleks af nye, hvidmalede bygninger.

Fornylig er Elektricitetsværket, der drives af to dieselmotorer, åbnet. Nu findes der baade elektrisk Lys, Telefon og Telegraf i Færøernes hovedstad. Flere Bagere er der, hos hvem man kan faa de lækreste Konditorkager, en Fabrik der frembringer Margarine, som smager endog meget bedre end den københavnske, flere store

Købmandsforretninger og enkelte Modehandlerinder.

Ved en af Elvene uden for Byen ligger et Uldspinderi, hvortil de færøske Bønder nu sender deres Uldbeholdninger for at faa dem spundet paa de store Maskiner, unægtelig en nemmere Maade at faa det udført paa end ved Spinderokkens Hjælp i gamle Dage. Spinderiet tilvirker ogsaa Klæde, ikke videre smukt, men ganske uopslideligt er det.

Et Kvarter med Huse fra gammel Tid eksisterer der ligeledes i Thorshavn. Disse huse er smaa og lave, af sort tjæret træ og ligger saa tæt og er alle ens af Udseende, saa en fremmed tit løber vild i de snoede Gader.

De første uger jeg boede paa Færøerne frøs jeg meget. Overgangen fra 25 graders Varme til 10-14 eller lavere var jo stor. Alle Steder fyrede de den største Del af Sommeren i Kakkelovnen. Enkelte Dage kom der midt i Regnperioden – det regnede ofte og voldsomt, so varme og et saa vidunderligt Vejrtid, at man helr glemt det slette Vejrtid, som havde været og bare nød Øjeblikket. Saadanne dage var aldeles paradiskiske.

Lomvigaveiða

Sigrid var við einum systkinabarni á útferð til Sakunarbjørgini. Hon hevði ikki sæð nakað so vakurt. Tey sigldu inn í grottir. Har var eisini ein annar bátur við útferðarfólki. Tá fingur nakrar av monnunum tað hugskot, at fara at veiða fugl:

Der blev raabt til de fremmede Folk, som straks var parate til at hjælpe os. Saa skræmtes Fuglene,

Lomvier var det, op fra deres Hvilepladser. Nogle fløj op, men størstedelen søgte ned paa Vandet, og det var netop det vi, deres Forfølgere, ønskede.

Med stort Spetakel forårsaget af vor Raaben, der gav hult genlyd i Grotten, og ved plasken med Aarer, Øsekar og Stokke drev vi Fuglene paa Land, nemlig ind i den dybe Hules munding. Nogle Lomvier var kloge nok til at dukke ned, svømme under Baadene og undslippe, men ca. 200 Fugle søgte i den almindelig forvirring derhen, hvor de blev drevne.

Nu skulle vi se at slippe op paa det tørre for at tage Fuglene. Det viste sig at være meget vanskeligt, idet Brændingen var saa stærk, der hvor Vand og Land mødtes, at den Baad rimeligvis ville være knust, hvis den skulle hales op paa Hulens Stenbund.

Mændene tog Strømper og Sko af, sprang ud fra Baaden og bar os i Land. Mændene greb nu de aldeles forsvarsløse Fugle drejede Halsen om paa dem med stor Øvelse og smed de døde Fugle ned til os Pigebørn, der naturligvis ikke dræbte nogen Lomvie, men blot hjalp med til at finde de døde Fugle i den halvmørke Grotte og samle dem i en stor Bunke. Da man var færdig blev Fangsten talt, Udbyttet var 183 Lomvier. Folkene fra den fremmede Baad fik deres Part og vi vor.

Lomvierne blev fordelt som Skik og Brug deroppe, enhver fik sin retmæssige Andel, og min Kusine og jeg drog glade hjem med 5 fugle, et kærkomment Bidrag til Middagsmaden.

Í komandi parti verður framhald av ferðafrásøgnini hjá Sigrid og tann ókenda søgan um, tá ið Sambandsflokkurin gav pápa Sigrid, Oliver Effersøe, sekkin